

Vegyipari DOLGOZÓ

1906-2006

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

A TARTALOMBÓL:

**Elhunyt Orbán István,
az Egis vezérigazgatója**

A vezérigazgatót nem sokkal a munkaidő vége után, otthonában váratlanul érte a halál.

Orbán István 42 évet töltött el az Egis Gyógyszergyárnál és

annak jogelődjénél, az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyárnál. Ez volt az első és egyetlen munkahelye, amelynek csaknem negyedszázadon át az első számú vezetője volt.

Megemlékezésünk a 6. oldalon

Lehet tervezni Tiszavasváriban

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a gyógyszeripar azon kevés ágazatok közé tartozik, ahol bővül a foglalkoztatás. Erről persze egy évvel ezelőtt még másképpen vélekedtek Tiszavasváriban, amikor sokakat a munkanélküliség fenyegetett. A helyzet azonban megoldódott.

Írásunk a 11. oldalon

Sport tavaly, sport az idén

A tekcarnokban, a sakkasztalnán, a focipályán vagy éppen egy kirándulás pihenőjén, ha rövid időre is, de meg lehet feledkezni a mindennapi gondokról, a munka egyhangúságáról és az esetleges bosszantó konfliktusokról. Akik ezt pontosan tudják és ismerik a rendezvények hangulatát, azok vettek részt a tavalyi sporteseményeken.

Beszámoló a 14. oldalon

100 éves a VDSZ

Aligha volt fontosabb esztendő a VDSZ életében mint az idejé, hiszen a 100 éves múlt már önmagában is fémjelzi tevékenysége súlyát és jelentőségét. A centenáriumi év az emlékezés, és persze a megújulás időszaka lesz. Ennek jegyében a Vegyipari Dolgozó is új köntösben kerül az olvasók elé. Az idejé első elnökségi ülésén is a legfontosabb téma az volt: miképpen emlékezzen meg a VDSZ megalakulásának századik évfordulójáról úgy, hogy a kongresszus elhatározásnak megfelelően méltó legyen a jeles dátumhoz.

Előszőr Budapesten

Tizenhat országból csaknem nyolcvan résztvevője volt a Sanofi –Aventis cégcsoporthoz tartozó vállalatok Európai Üzemi Tanácsának továbbképzésén. A december 12-13-án Budapesten rendezett találkozón azok az érdekképviselői szakemberek vettek részt, akik több tízezer európai munkavállaló érdekében tevékenykednek. Ma csaknem százezer európai alkalmazott munkakörülménye, bére, megbecsülése múlik azon, hogy miként tevékenykedik a nemzetközi ÚT.

Egész éves programot dolgoztak ki a méltó megemlékezésre

KÉSZÜLŐDÉS A CEN TENÁRIUM ÉVÉRE

Az évi munkaterv, a centenáriumi megemlékezések, az idei képzési program, az üdülők térítési díja, valamint a sportnapár tervezete. Többek között ezek a témák kerültek terítékre az idei első elnökségi ülésen. Paszternák György a VDSZ elnöke a munkatervvel kapcsolatban elmondta, hogy az a kongresszuson elfogadott programra épül. Bár az jelenti a vezérfonalat, az élet mégis gyakran beleszól a tervekbe, és mivel a VDSZ országos témákban is rendszeresen hallatja a hangját, azonnal reagálnia kell az aktualitásokra. Ezért a most elfogadásra benyújtott munkaterv meglehetősen rugalmas.

Jelenleg a politika a kampánytól hangos, csillapodik a parlamenti munka és a törvénykezés. Az országos érdekegyeztetés is kevésbé intenzív. Ezért az első félévben aligha lehet felvetni olyan témákat, amelyek belátható időn belül az OÉT vagy a parlament elé kerülhetnek.

A VDSZ azonban nem szüneteltetheti a munkát, hiszen számos területen van megoldásra váró feladat. Csejtei Béla mindjárt a területi szerveződéssel említette, amelyet mielőbb meg kellene kezdeni. Szegeci Andrásné, a Déldunántúli Gázszolgáltatók Szakszervezetének VSZT titkára a tagszervezés és a potyautas témát említette.

Felvetődött továbbá a térségi szervezetek létrehozásának szükségessége, amelyet a kongresszus résztvevői is megfogalmaztak. Ennek a szervezetnek feladata lenne a szakszervezet fejlesztésében, a taglétszám emelésében, sőt a kollektív szerződések megkötésében is segítségére lehetne az alapszervezeteknek. A VDSZ egyik legfontosabb feladatákként fogalmazódott meg a hatékonyabb tagszervezés. Különösen a néhány munkavállalót foglalkoztató cégeknél, ahol nem lehet alapszervezetet létrehozni,

dr. Jekő József

így az érdekképviselet ellátása nehézkes.

Többen felvetették a potyautas kérdést is, amely már-már örökzöld témának számít. Természetesen azért, mert régóta nem lehet mit kezdeni ezzel a jelenséggel. Ez hátráltatja a tagszervezést, ugyanakkor sem a nemzetközi, sem a magyar jogrend nem ismer olyan lehetőséget, amellyel ki lehetne zárni a nem tagokat a szakszervezet által kiharcolt kedvezményekből. Nincs arra mód, hogy az eredmények ne vonatkozzanak azokra, akik a szakszervezet „farvizén” jutnak magasabb fizetéshez és nagyobb biztonság-hoz. A potyautas kérdés csakis a tagszervezés oldaláról oldható meg. Vagyis minél több dolgozót kell bevonni a szakszervezetbe, annál kevesebben élvezik az előnyeiket „kívülről”.

Az érdekképviseletek anyagi lehetőségeivel kapcsolatban ismét felvetődött, hogy el kellene érni: a személyi jövedelemadó 1 százaléka felajánlható legyen a szakszervezetek számára is. Ugyanakkor keresni kell más forrásokat is, mert amíg egyesületek és alapítványok – ahogyan az 1 százalékot is kaphatják – más forrásokból is szerezhetnek pénzt, addig a szakszervezeteknek erre nincs lehetőségük.

Felvetődött a szakszervezetek technikai ellátottsága is. Volt, aki szerint ez most is működik, mert sok titkárt el lehet érni e-mail-en. Ettől függetlenül még mindig papíralapú a működés. Mihamarabb segíteni kell, hogy minden munkahelyi szakszervezeti vezető megfelelő számítástechnikai feltételekkel rendel-

Székely Tamás és Paszternák György

Szegeci Andrásné

Szabó János

kezden. Erre egy programot kell kidolgozni, annak ellenére, hogy egyes vélemények szerint a technikai ellátottság már most is meglepően jó. Ha pedig valahol erre nincs forrás, úgy „meg kell támadni” a munkáltatókat, hogy a törvényben előírtak szerint biztosítsák a szakszervezet működésének feltételeit. Ebbe, ha úgy tetszik, beletartozhat az is, hogy számítógéppel segíti a szakszervezet munkáját.

Az elnökségi ülés legfontosabb témája mégis az volt: miképpen emlékezzen meg a VDSZ, megalakulásának századik évfordulójáról, úgy, hogy az elhatározásnak megfelelően méltó legyen a jeles dátumhoz. Székely Tamás alelnök egy minden részletre kiterjedő tervet ismertetett. Ebben szerepelt a

központi megemlékezés és rendezvény, több árajánlattal és helyszínnel. Egy könyv kiadása, valamint a centenáriumi évben kiosztandó elismerések és emléklapok készíttetésének lehetősége.

Szinte minden hozzászóló értékelte a tervet, egyetértettek a programokkal és elképzelésekkel, ám mindenki szem előtt tartotta, hogy a VDSZ forrásait ésszerűen kellene felhasználni. Így például szóba került az is, hogy az emléklapok előállítása, amelyek színvonala megfelelő lenne az alkalomnak, túl sokba kerülnének. A jutalmazottak körét pedig a helyi szakszervezeteknek kellene meghatározniuk. A legtöbb elnökségi tag egyetértett azzal, hogy ez alkolomból sok olyan „egyszerű” ta-

Gothard Béla

Csejtei Béla

gokat is meg kellene jutalmazni, akik már évtizedek óta hűségesekek a szakszervezethez. Ezzel sokan egyetértettek, mint ahogyan azzal is, hogy ezeket az igényeket anyagilag is a helyi szervezeteknek kellene állniuk, mert ezzel lehetetlen terhelni a VDSZ költségvetését.

A központi megemlékezést a legtöbb esetben az tíz évvel ezelőtti esemény helyszínére a HM Stefánia úti Művelődési Központjába javasolták. Ide ugyan kevesebben férnek be, mint a Kongresszusi Központba, és kevésbé exkluzív, mint az Európahajó, de olcsóbb és nem kevésbé méltó az eseményhez. Felvetődött továbbá, hogy az ágazatok is tartsanak emléknapiakat és ehhez kapcsolódó rendezvényeket, mert így mind többször le-

het felhívni a figyelmet a VDSZ nem éppen elhanyagolható múltjára.

Az emléknapi kiválasztása sem volt egyszerű feladat, hiszen a parlamenti választások, valamint a kampánycsend miatt csak kevés dátum jöhet számításba. Felvetődött az április végi dátum, amely alkalmas lenne arra, hogy az emléknapi „ráépüljön” a jellegében is hasonló munka ünnepe. Ha erősíteni lehetne a centenáriumi fontosságát és gondolatát, akkor a VDSZ-hez tartozó cégek dolgozóiban nem csak a munka ünnepe, de a szövetség megalakulásának évfordulóját is jelentené a mostani május 1. Arra azonban mindenben törekedni kell, hogy a száz éves múlt felhasználható legyen a VDSZ arculatának erősítésére.

Ezért fontos a vegyipari, gyógyszeripari relikviák gyűjtése, amellyel gazdagítani lehetne a székházban felállított tárlókat, de a vegyipari iskolákban szervezett tanulmányi versenyek, vagy egy nagyobb szabású sportrendezvény is ráerősíthetne a megemlékezésekre.

Az elnökségi ülésen is kiderült, hogy a testület minden tagja fontosnak tartja a múlt hangsúlyozását, ám az ésszerű keretek között. Az egyik nézet szerint minden erre kiadott fillért meg kell gondolni, mert „vékony a nadrág rajtunk”, ugyanakkor nem szabad garaszkodni, mert az a kiadás minden száz évben csak egyszer szükséges és a méltóképpen való ünneplés – ezt tudomásul kell venni – pénzbe kerül.

Az első elnökségi, új tagokkal

A kongresszus utáni első elnökségi ülést, már az új tagok részvételével, december első napján tartotta a VDSZ. Természetesen mindjárt a kongresszus került szóba, amelynek határozatával kapcsolatban több javaslat is elhangzott. Számos olyan, az elkövetkező időszak feladataival kapcsolatos pontosítást javasoltak, amelyek közvetlenül érinthetik a munkavállalók munkakörülményeit.

Így szóba került a 38 órás munkahét és a húsz perces munkaközi szünet, vagy a munkaerő kölcsönzés gyakorlatának megváltoztatását célzó törekvések, amelyek ép-púgy helyet kaptak a határozatban, mint a műszakpótlék emelésének szükségessége és lehetséges módja. Hegyi József a papírosok képviselőjében például megjegyezte, hogy vigyázni kell a műszakpótlék emelésekor, hogy az alpbér legyen a meghatározó. Ennek emelésére van szükség, a pótléket pedig nem százalékban, hanem inkább egy adott, fix összegben kellene megkapniuk.

Már a decemberi ülésen is szóba került, hogy méltóképpen kellene megemlékezni a VDSZ megalakulásának századik évfordulójáról. Horváth László szerint ezt nem csak egy akció keretében kellene megtenni, hanem egész évben érdemes lenne ennek jegyében tevékenykedni, a centenáriumi jelentőségét pedig jelezni kellene a teljes ciklus során. Szabó János is a mozgalom erősítése céljából javasolta, hogy évente egyszer rendezzenek családi napot, amely segíthetné a szakszervezeti tagok összekovácsolódását és a kívül lévők számára is érdekessé, és fontossá tehetné a közösséget.

Az ülésen Paszternák György elnök ismertette az Országos Érdekegyeztető Tanácsról, valamint a hozzá kapcsolódó érdekegyeztetési tevékenységről szóló törvény tervezetét. Az elnökség tagjai megállapították, hogy az előterjesztésben az ágazati kollektív szerződésre vonatkozó pontok kidolgozatlanok, de elfogadhatatlan a szakszervezet számára az is, hogy az több pont-

ban ellentmond a Munka Törvénykönyvében megfogalmazottaknak.

Az elnök ismertette azt is, hogy milyen eredményeket értek el a 2006-ra vonatkozóan az országos érdekegyeztetésben. A megállapodás értelmében 62.500 forint lesz a minimálbér, és 4-5 százalékot ajánlanak bruttó kereset emelésre. Eredmény továbbá, hogy kiharcolták a szakmunkás minimálbért, és ajánlást fogalmaztak meg a felsőfokú végzettség differenciált javadalmazására. A VDSZ elnöksége megállapodott abban is, hogy kezdeményezi a tárgyalásokat a munkáltatókkal, a 2006. évre szóló bérmegállapodásokról.

Ugyancsak az elnök tájékoztatta a testületet a rendezett munkaügyi kapcsolatokról szóló törvény tervezetéről, a szabályozás céljáról és szellemiségéről. Posztós Endre arra hívta fel a figyelmet, hogy a tervezetben vannak olyan hibák, amelyek lehetőséget teremtenek arra, hogy valaki kibújjon a törvény alól, míg Kovács Károly azt hiányolta, hogy a tervezetből olyan témák maradtak ki, mint a munkabiztonság és munkavédelem.

A Chinoin láthatta vendégül a Sanofi-Aventis európai üzemei tanácsának tagjait

Tizenhat országból csaknem nyolcvan résztvevője volt a Sanofi –Aventis cégcsoporthoz tartozó vállalatok Európai Üzemi Tanácsának továbbképzésén. A december 12-13-án Budapesten rendezett találkozón azok az érdekképviseleti szakemberek vettek részt, akik több tízezer európai munkavállaló érdekében tevékenykednek. A Sanofi Európai Üzemi Tanácsa még 2002-ben alakult meg. Akkor a kontinens országaiban létesített cégek több mint harmincezer dolgozót foglalkoztattak. Három év múlva, azaz tavaly jött létre a Sanofi-Aventis, amelynek európai üzemi tanácsa már 70 ezer dolgozó érdekképviseletében játszott szerepet. Ma már csaknem százezer alkalmazott munkakörülménye, bére, megbecsülése múlik azon, hogy miként tevékenykedik a nemzetközi ÜT.

A Chinoin üzemi tanácsának és a magyar gyógyszeripar, köztük a Chinoin nemzetközi hírnevének is köszönhető, hogy a tavaly alakult üzemi tanács első továbbképzését éppen Budapesten tartotta. Francia, spanyol, olasz, angol, belga, német, osztrák, valamint spanyol és portugál út ta-

gok is fővárosunkba látogattak, hogy megismerkedjenek a hazai szakszervezeti mozgalom sajátosságaival és az érdekképviselet előtt álló feladatokkal.

A Béke szállóban rendezett továbbképzésen természetesen számos szakember tartott előadást, köztük Paszternák György

A kontinens képviselői Budapesten

a VDSZ elnöke és Soósné Bölczy Brigitta a szövetség szociális ügyekkel foglalkozó főszakértője.

A VDSZ elnöke mindenek előtt arról szólt a továbbképzés résztvevőinek, hogy a szakszervezeti szövetségünknek milyen sajátosságok között kell végeznie a munkáját. A rendszerváltás környékén még 2000 vállalat működött a vegyiparban. Az iparban végbemenő átalakulás és a bekövetkezett változások ezt a számot megtöbbszörölték. Paszternák György utalt arra, hogy nyugat-európai fejjel és gondolkodással talán felfoghatatlan, hogy mi is történt Magyarországon a rendszerváltást követő években. Most mintegy 800 ezer vállalkozás, többségében mikro- és kisvállalkozás

Neumann László

Természetesen a „gyakorló” szakszervezeti vezető szemszögéből is szólt a hazai érdekképviseleti szervezetek sajátosságairól. Jelenleg hat konföderáció ül az országos érdekegyeztetés asztalánál. A tagság ugyanakkor nagyobb összefogást és együttműködést sürget, ami azonban egyelőre nem tud létrejönni. Az egykori egypártrendszer után, most több párt is „szorgoskodik” és természetesen mind szeretne valamilyen mértékben befolyást gyakorolni valamelyik szakszervezetre. Ez pedig nem segíti az egység megeremtését.

Harcolni kell a munkáltatói szövetségekkel is, akik persze mindent megtesznek azért, hogy elkerüljék a munkavállalók számára kedvező kollektív szerződés megkötését. A közelmúltban az ágazati párbeszéd bizottságok is megalakultak. Összesen 33 jött létre. Egy évvel ezelőtt létrejött a vegyipari ágazati párbeszéd bizottság is. Megalakultak az Európai Üzemi Tanácsok is, amelyek közül több a vegyipari ágazatban is alakulóban van. A szakszervezet tehát keresi az utakat és próbálja hasznosítani mindazt, amit külföldön tapasztal. Paszternák György azonban hangsúlyozta, hogy nekünk hiányzik az az ötven év az életünkéből, amikor Európában az érdekképviselet nagy sztrájkokkal harcolt ki az üzemi tanácsok létrejöttét, a kollektív szerződéseket és a jó bérmegeállapodásokat. Ezzel szemben mi most keressük az utakat és a helyzet csak romlik, így egyre nehezebb a szakszervezet munkája is.

Az elnök után Soósné Bölczy Brigitta a magyar szociális hálóról tájékoztatta a nyugat-európai kollégákat. Elsősorban arról szólt, hogy mi változott ezen a területen azóta, hogy teljes jogú tagjai lettünk az uniónak. Szólt az egészségbiztosítás és a nyugdíjrendszer sajátosságairól, amelyet ugyan csak érdeklődéssel hallgattak végig az európai üzemi tanács továbbképzésének résztvevői.

Lajosházi István és Paszternák György

lépett az egykori kétezer helyébe. Az egykori nagyvállalatokból kiszervezték a nem alaptevékenységet végző egységeket, így a nagyvállalatok mellett 30-40 kisebb önálló egység kezdte meg működését az egykor egységes cég helyén.

Ez a folyamat még mindig nem állt meg, a nagyvállalatok tovább zsugorodnak. Lehet, hogy most az adókedvezményeket igénybe véve üzemelnek, de egyszer csak azt vesszük észre, hogy a cég kivonult és valahol a Távol-Keleten folytatja tevékenységét. Ma Magyarországon már egyetlen vegyipari cég sincs hazai tulajdonban. Paszternák György megjegyezte, hogy a jelenlegi magyar viszonyokat figyelembe véve a Chinoin kifejezetten a „béke szigete”.

Üzemlátogatás Újpesten

A Sanofi –Aventis számos európai cégtől érkezett út tagok természetesen a továbbképzés utolsó délutánján ellátogattak a Chinoin újpesti gyárába, ahol üzemlátogatáson vettek részt. Mindezekelőtt megismerkedtek a cég múltjával és a mostani tevékenységével, majd több csoportban végigjárták az üzemeket.

Többen szerették volna megnézni az egyes munkafolyamatokat is, ám – ahogyan azt Lajosházi István a Chinoin VDSZ szakszervezetének titkára elmondta – ennek gyakorlati akadályai voltak. A technológia olyan sterilitást követel meg, hogy az egyes gyártó részlegekbe csak hosszas felkészülés után lehetett volna belépni, így ilyen nagy létszámú csoportok fogadását nem lehetett megoldani. Ezért a gyár teljes területét

bejárva ismerkedtek meg a Chinoin tevékenységével, megtekintve a beruházásokat, amelyek a cég fejlődését is látványosan szemléltették. Így, az azóta már működő kémiai kísérleti üzem, vagy a következő év első félévében átadandó kutatási épületről, a Prostaglandin valamint az Irbesartan üzemről is tájékoztatót hallgathattak meg.

Lajosházi István elmondta, hogy a résztvevők őszinte érdeklődéssel vettek részt a két napos továbbképzésen, hiszen egy számukra kevésbé ismert, és jelenleg is nagy átalakulásban lévő, egykori szocialista országban ismerkedhettek meg cégcsoportjuk egyik gyárával.

A szakszervezetekről kutató szemmel

A meghívott előadók között volt dr. Neumann László egyetemi tanár, a Foglalkoztatási Hivatal kutatási főosztályának kutatója, aki a magyar szakszervezet elmúlt tizenöt évének, azaz a rendszerváltás óta eltelt idő érdekképviseleti munkáját elemezte. Neumann szólt arról, hogy Magyarországon jelenleg mintegy 600 ezer szakszervezeti tag van, ami 14 százalékos szervezettséget jelent. Az APEH adatai is azt bizonyítják, hogy az elmúlt négy évben ez fokozatosan csökkent, hiszen amíg 1999-ben 775 ezer tagot számláltak a hazai szakszervezetek, addig 2000-ben már csak 700 ezret. A fokozatos csökkenés következtében ma már csak 600 ezer tagot számlálnak.

Ez persze kihat a teljes mozgalomra. Az alacsonyabb taglétszám miatt a tagdíj bevétel is csökken, vagyis megcsappannak az érdekképviselet forrásai. Ezért kevesebb alkalmazottat képesek foglalkoztatni, nem jut elég pénz az informálásra, a tagszervezésre, a propaganda tevékenységre, amely tovább gyengítheti a szakszervezetek pozícióját. Márpedig – állítja Neumann László – a szakszervezetek állapota határozza meg egy-egy ország munkaügyi kapcsolatait. Három év alatt 3 százalékkal csökkent a tagság. A különböző szférákban 15-20 százalék közötti a szervezettség. Legerősebb a hanyatlás a közalkalmazotti szférában, de nem túl jó a helyzet az olyan szolgáltatási területeken sem, mint a szállítás, a távközlés vagy a posta. Ugyan-

csak gyenge a szervezettség a versenyszférában, ahol az egyre terjedő atipikus foglalkoztatás, mint például a munkaerő kölcsönzés miatt nehéz a tagtoborzás. Az is jellemző, hogy a fiatalok aránya a szakszervezetekben 5-10 százalék között mozog, ami figyelmeztető jel lehet.

Neumann László ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a szakszervezet erejét nem csak a taglétszáma határozza meg. Magyarországon a legtöbb szervezet beéri azalatt, hogy demonstrál a minisztérium vagy a parlament előtt, aláírásokat gyűjtenek, de nem szerveznek sztrájkot. Ez egy gyengébb közösségi tudat rovására írható, hiszen a „gulyás szocializmus” arra szoktatta rá az embereket, hogy mindig egyénileg és ne a kollektívában keressék a boldogulás lehetőségeit. Vagyis gyakran a munkavállalók a saját individualitásuk miatt nem képesek kellően hatékonyra tenni az érdekképviseleti munkát.

A kutató azonban leszögezte azt is, hogy Magyarországon egészen jó a munkahelyek kollektív szerződéssel való „lefedettsége”. Éppen a vegyipart emelte ki, ahol különösen sok helyen kötöttett ilyen megállapodás. Az érdekképviseleti munkát segítik továbbá az üzemi tanácsok, amely egyik eleme a magyar, úgynevezett kétcsatornás érdekképviseletnek. A másik csatorna a szakszervezetek. E két „intézmény” együtt él, a személyi átfedések is jelentősek, vagyis sok az olyan szakszervezeti tag és vezető, aki egyben az út tagja is. Ez pedig erősítheti az érdekképviseleti tevékenységet.

Elhunyt Orbán István, az Egis vezérigazgatója

Nemrégiben még a Magyar Gyógyszergyártók Országos Szövetségének elnökeként írta alá az ágazati kollektív szerződést.

Orbán István, az Egis Gyógyszergyár Rt. vezérigazgatója január 18-án, életének 67. évében váratlanul elhunyt – tudatta a gyógyszergyár január 19-én. A vezérigazgatói teendőket a január 25-re meghirdetett közgyűlés a társaság ügyvezetősége látja el. Orbán Istvánt az Egis Rt. saját halottjának tekintik.

A vezérigazgatót nem sokkal a munkaidő vége után, otthonában váratlanul érte a halál.

Orbán István 42 évet töltött el az Egis Gyógyszergyárnál és annak jogelődjénél, az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyárnál. Ez volt az első és egyetlen munkahelye, amelynek csaknem negyedszázadon át az első számú vezetője volt.

Orbán István 1964-ben a Budapesti Műszaki Egyetem vegyész-mérnöki karának elvégzése után üzemmérnökként kezdte pályáját, majd gyógyszer szakmérnöki másoddiplomájának, illetve doktori címének megszerzését követően kutatási és műszaki fejlesztési területeken dolgozott. 1978-tól az EGYT főmérnöke, 1980-tól műszaki igazgató. A gyár vezérigazgatójának 1982-ben nevezték ki. Vezetése alatt az egykori gyógyszer- és tápszergyár Közép-Európa egyik vezető kutató- és termelőbázisává vált.

Orbán István irányításával az Egis a magyar nagyvállalatok sorában 1991-ben az

elsők között alakult át részvénytársasággá, amely sikeresen vészelte át a kilencvenes évek elején a szovjet piac összeomlását, a KGST megszűnését. Ezzel egyúttal vonzó partnerévé vált a privatizáció iránt érdeklődő nemzetközi cégeknek és magyar befektetőknek.

Orbán István eredményesen képviselte az Egis érdekeit a magánosítás folyamatában is, amely alapvetően az ő elképzelése szerint valósult meg, beleértve a vállalat megerősítését alaptőke-emeléssel, a részvények tőzsdei bevezetését, illetve tekintélyes szakmai befektető bevonását.

A családi tulajdonban lévő francia Servier 1995 decemberében vásárolta meg az EGIS részvényeinek 50,9 százalékát, egyúttal támogatásáról biztosította annak magyar vezérkarát, amely a későbbiekben is önállóan menedzselte a vállalatot.

Orbán István a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem címzetes egyetemi tanára, életművét és aktív közéleti szerepvállalását tucatnyi megtisztelő címmel, kitüntetéssel méltányolták. Kétszer érdemelte ki az Eötvös Loránd-díjat, Gábor Dénes- és Pro Urbe Budapest-díjas, megválasztották az Év menedzserének és az Év vállalkozójának. A Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét 1996-ban, a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje a csillaggal kitüntetését 2004-ben kapta meg. Ugyanebben az évben lett Kőbánya díszpolgára, a múlt héten pedig az Egis Rt. Vas megyei telephelyének otthont adó Körmend városától is megkapta a díszpolgári címet, amelyre épp olyan büszke volt, mint a legrangosabb állami kitüntetésekre.

„Lehet, hogy az Egis külföldi többségi tulajdonban van, de magyar vezetésű, ebből kifolyólag magyar vállalat a szó legszorosabb értelmében” – summázta élete egyik utolsó interjújában.

Orbán István 2005. december 14-én jelentette be távozási szándékát a vezérigazgatói székéből, egyúttal felkérést kapott a Serviertől, hogy az Egis Rt. felügyelőbizottsága elnökeként folytassa munkáját a vállalat érdekében. Ezt a január 25-re meghirdetett éves rendes közgyűlésnek kellett volna véglegesítenie.

„Dagadó vitorlákkal hajózó Egist fogok egyszer majd elhagyni” – tervezte és nyilatkozta évekkal ezelőtt.

A leköszönő vezérigazgató Gál Péternét, stratégiai tanácsadóját javasolta utódjának, akinek igazgatósági taggá választását várhatóan a közgyűlés fogja jóváhagyni, ezt követően kerülhet sor vezérigazgatói kinevezésére.

Orbán Istvánt az Egis Gyógyszergyár Rt. egész közössége gyászolja, és saját halottjának tekintik – tette közzé egykori vezetőjének halála után a társaság.

I. évfolyam. Budapest, 1906 október 15. 1. szám.

A VEGYÉSZETI MUNKÁS

A VEGYÉSZETI IPARBAN DOLGOZÓ MUNKÁSOK ÉS MUNKÁSNŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ KÖZGAZDASÁGI LAP.
A VEGYÉSZETI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egy évre — — — 2 korona 40 fillér. Egyes száma ára: 10 fillér.	Megjelenik kétszer havonta. Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc. Kiadója: A lapbizottság.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX. ker., Soroksári-ut 108. Telefon: 02—99
--	---	---

Üdvözlötül.

Üdvözlöm megteremtőimet, a vegyészeti ipar útjára ébredt munkásait. Üdvözlöm őket nemcsak mint megteremtőimet, hanem mint az egész szakma munkásainak kiválasztottjait, a jobblét, szebb jövő utóirait.

Nemes öröksésként én leszek a szárnyam, hogy szerte hordjam azokat az olajos, fűzős, testel-lelket ülő munkahelyekre; vigasztalásul az elhagyottaknak, hátorításul a küzdőknek. Nemes szózatuknak én leszek a hangja, hogy szerte vigyam azt szöveget a hazában és visszhangot keltsek mindazok körében, akik szeméremhez tartoznak, akik dolgoznak, nyomorgva tengődnek, másoknak hajtvá hasznat, másoknak vetve és maguknak csak újabb küzdelmet, újabb szenvedéseket aratva. Oh, ez a szenvedés, az élettel való nehéz küzdelem nagy volt mindenkor és nagy ma is, csak hogy eddig a térség néma volt, a panaszok hangja elvészett az egyes kebelében, mert nem volt hol kifolgozni, nem volt mivel tovább adni. Bizafán másként lesz.

Ez a lap a ti lapotok, ez a lap a ti panaszaitok hangja, életkeszvetek vigasza, jobblét utáni törekvéstök fegyvere lesz.

Hüsködés nélkül fogja feltárni azokat a sebeket, amelyek a vegyészeti munkások elszűrése alatt tátonganak, a kizsákmányolás, silány almuizsna-bérek és durva bánásmódok. Harca fog kelni a tudatlansággal, amely a munkásságot gátolja abban, hogy saját helyzetét fölismerve, bátran, törősen tudjon küzdeni egy becsületesebb létért, amelyet hősiességgel kiérdemelt.

Harca fog kelni a kapitalizmus szeméremtelen kizsákmányolásával, amely a munkást igazgatói kezében tekinti, munkatörését potyapuzóval kihasználja és míg a munkás családjával együtt csak nyomorog, addig a kapitalizmus Wertheim-szekrényei aranyokkal telnek meg a munkások verejtékéből. Ezt akarja, ezt fogja tenni a lap veletek, úrtatok, általatok vegyészeti munkások. Tanítottok, jó barátok, testvéretek, legyőzöttek leszen, hogy emberi sorshoz emelkedhessetek onnan, ahova lelökült benneteket a durva munka, a nehéz életküzdelem, az igazságtalan társadalmi berepedkedés.

Akarjátok-e ezt, akarjátok-e, hogy mostani sorsotokat egy méltóbb lét váltsa fel? Ugy-e igen? Akkor hát talpra szaktársak! Jöjjetek közénk, szerveztünkbe, a vegyészeti munkások szövetségébe, sorakoztatok a sajtó köré, amely világitani fog előttetek, hogy lássátok az életet tornyosuló akadályokat, veszedelmeket, de amely meg is fogja mondani, hogy mi módon harithatjátok azokat el az utaitokból. Mi tiérettetek fogunk élni, minden szó, minden betű, amely a lapok hasábjain látja meg a napvilágot, titeket, tinéktek szolgál. A ti boldogulástok, a ti emberi méltóságtok, a ti igazságotok kivívása, istápolása, az lesz a lapnak feladata, célja.

Ellenszolgáltatásul fogadjátok el azt a kötelezettséget, hogy nem nyugoszatok addig, amíg ez a lap ott nem lesz minden vegyészeti munkás asztalán, addig ezt a lapot nem fogja olvasni minden vegyészeti munkás. Ha ezt megteszitek és olyan szeretettel és odaadással teszitek meg, mint amilyen szeretettel mi írjuk, akkor biztosak lehetünk benne, hogy a vegyészeti szakma munkásainak új napja virrad, szebb, értékesebb lesz az élet, kevesebb a kín és szenvedés, könnyebb, örömteliebb a jövőnd.

Ez az én üdvözlőtem hozzáatok, mint első számú lapotoknak s ahogy ti fogtok szeretni, pártolni és megérteni, akként fogom én azt néktek kamatosan visszaadni a hasábjokon.

Kovács Ferenc.

SZEMLE.

Gyógyszertári és drogeriai laboránsok! Szaktársak! Szaktársnők! Ha vannak bírálatok, ha el van nyitva a munkásszótály, ha ki van szákmányolva a munkás, akkor első sorban csak mi lehetünk azok, kiknek szeméremmel, szeméremmel nincs.

Keresetünk oly csekély, hogy képtelenek vagyunk belőle a legszorultabb viszonyok között is kijönni.

Dacára a mindennapi kemény munkának, alig jut elegendő a kenyérhöz. A husz pedig már-már csak hirtől ismerjük. Tucat száma szorogunk egy lakásnak nevezett gyógyszeres raklárban, nyavalyát és betegséget szíva magunkba. Megföldülő ágyról még csak szó sem lehet, mert igazán fényűzéses számba megy, ha egyszer kiindulhatunk magunkat.

Nem ürítjük tovább ezen állapotokat, mert tönkreteszünk, elpusztulunk és itt a cselekvés utolsó

perce. Anyagi helyzetünk javítására meg kell tennünk az első lépést, semmint a pusztító nyomorúságnak engednünk át magunkat. Törökodjunk helyzetünk javítására. Szervezkedjünk! Egy ut áll előttünk, testvérek: vagy tovább nyomorogni és kitenni magunkat a lassu éhhalálra, vagy pedig tömörülni, szervezkedni céltudatosan, kézt közbe tenni, egymást támogatva, oda törökodni, hogy a mostani nyomorúságos helyzetünkön segítsünk s én azt hiszem, hogy az utóbbi lesz az elfogadható. Ezen szervezet az, mely elősegíti az érdeklünköt, ezen lap a mi lapunk, amely a mi érdeklünköt képviseli.

Jöjjetek közibánk, testvéri jobbal várunk benneteket!

Összejövünk minden vasárnap délután 3-7-ig a Serke-féle vendéglőben, ahol a magyarországi vegyészeti munkások laboráns-szakszövetségének van.

Kik tartoznak a vegyészeti ipar körébe?

Gazdasági és politikai felszabadulásunkért indított harcunknak egyik főkölléke, hogy ismerjük a teret, amelyen a harcot megvívunk kell, lássuk, hány munkatelep hány munkással van szakmánkban, hol kell az agitációt kifejezni.

Az 1900. évi népszámlálási statisztika szerint a vegyészeti szakmába a következő iparágak tartoznak: kőolajfinomítás, kőszén gyurma-gyártás, keményítő-gyártás, gyufagyártás, onyvgyártás, csorzkivonatok gyártása, falepárló-ipar, növényolajgyártás, gyertya-, szappan- és illatszergyártás, robbanószer- és lőpor-gyártás, kőszénbőrös-, hórkenőcs-, fényváz-, festék-, kékítő-, tinta- stb. gyártás, esonliszt-, esonliszt- és műtrágyagyártás, aszfalt- és kátrány-, aszfaltlemész- és letránylenész-gyártás, droguista- és gyógyszerészeti cikkekek gyártása. A vállalatok száma 748, alkalmazott tisztviselők száma 1148, alkalmazott munkások száma 8392 férfi és 1532 nő.

1900. óta változtak ugyan a számok, az eltérés azonban nem oly számottevő, hogy a helyzetet nagyobb mérvben megváltoztalná. Az osztálytudatos szervezkedésnek közel 10.000 munkástársat kell meghódítanunk. Nagy, nehéz, fáradságos munka lesz, de hozzáfogunk és akadályt nem ismerve, odaadással gyűjtjük le a nehézségeket, hogy végül mégis győzedelmeskedjünk.

Laboránsok figyelmébe. Gerő László gyógyszerésznek Újpesten, az rpad-uton van gyógyszerháza, ahol a laboráns csak akkor lesz embernek tekintve, ha egészséges. Ha egyszer az egészségre felmondta a szolgálatot, akkor Gerő ur is felmondja azt.

Kovács Sándor laboráns szaktársunk 12 napig teljes erővel dolgozott Gerő urnak, de mert — mint szaktársunk panasza — az erős munka, a sok ládácipelés következtében megbetegedett és 10 napig az ágyat nyomta, ezért már sem kárpótlást, sem pedig további kondíciót nem kapott.

Minden üntudatos munkás kerüli ezen putikot. Azonban jó lesz talán laboráns szaktársainknak már egyszer komolyan belátni, hogy a főnökök brutális bánásmódjától csak a céltudatos szervezkedés védheti meg őket.

Örmesterből gyári felügyelő. A vegyészeti gyárak nagy előszeretettel alkalmaznak a kiszolgált örmestor urakat felügyelőknak. A kapitalista urak, akik az örmeket befogva mennek végig a saját gyárukban, katonás korlámban tartást remélnék az ilyen örmestor-felügyelőktől a munkások felett.

Pedig hát ezeknek az ordítózó kaszárnya-bárók-nak is meg fogja magyarázni a szervezett munkásság, hogy a gyár nem kaszárnya és itt a munkás nem a mondurba bújtatott barom, hanem ember.

Jó lesz ezt figyelembe vennie a Hungria kén-savgyár főfelügyelőjének, Farkas urnak is. Ez az ur egyelőre úgy tesz, hogy reggelenként bevesz egy dobot a „Jaj de fája”-ból, azután brutalizálja a keze alá rendelt munkástársakat a gyárban.

A gorombasággal hát csak hátrább Farkas ur, legyen ember maga is, különben ha a maga ember-ségéből képtelen erre, hát majd segítünk a baján s talán akkor a többiek is okólnak a példán.

Magyar- és németországi keresztény-szociálisok. Pártlapjaink többször rámutattak arra, hogy míg a németországi keresztény-szociálisok becsültebb módon igyekeznek a munkások helyzetén segíteni, addig a magyar keresztény-szociálisok határozottan a munkásérdekek ellen törekednek. Legutóbb két érdekes gyűlés volt. Budapesten a katolikus legény-egyletek és Boroszlón a keresztény-szociális szakszervezetek tartották közgyűlésüket. Budapesten magasrangú papok a munkát és az anyaszentegyházat dicsőítették. A beszédek szellemébe olátrányult, hogy a munkás dolgozzék és imádkozzék, egyébként pedig tartsa a száját. A magasabb munkabér követelése, a gazdasági helyzet javítására irányuló törekvés istentelen dolog, melyet idegönből jött izgatók karoltak fel. A boroszlói közgyűlésen (Gieshoris tartott előadást a keresztény-szociális szakszervezetek viszonyáról a munkásmozgalomhoz. Gieshoris többek közt a következőket mondotta:

„Senkinnek sem jutna eszébe szociálpolitikával foglalkozni, ha a munkások maguk nem nyilvánítanak elégtelenséget. Az alsóbb néposztályok mindig kénytelenek voltak jogaikért küzdeni és így a keresztény munkások is, habár mértékkel, küzdenek. Bárhogyan is gondolkozzanak a sztrájkokról, általa a munkásság helyzete általánosságban javult. Ezt a keresztény-szociálisoknak nyíltan és becsültebb módon kell vallaniuk. A sztrájk nem az egyetlen, de nélkülözhetetlen fegyver. De minél jobban méltányolja a társadalom a munkások jogok törekvéseit, annál fülöslegesebbé válik a sztrájk és hékés egyezmények jutnak érvényre. A sztrájkhoz való jog azonban még így is kell, hogy sértetlen maradjon, mert ez a munkások egyetemes fegyvere, melytől a vállalkozók még némileg félnék.” Ez a németországi keresztény-szociálisok álláspontja és ennek köszönhető, hogy szervezeteik számítanak valamit. A mi keresztény-szociálisaink azonban határozottan az ellenkezőjét vallják, mint németországi elvtársaik. Nálunk a sztrájkot bünnnek tartják és főtörekvésük, hogy sztrájkbontókat neveljenek. Ezzel a taktikával természetesen csak elidegenítik a munkásokat és még a legjámorabb és legbuzgóbb katolikus legény-egyleti tag is idővel hátat fordít a népbuító papoknak.

Mészáros- és Hentesegédek Lapja cím alatt minden hó 15-én új szaklap jelenik meg. A lap augusztus 15-én megjelent számában kifejti programját. Többek közt a következőket írja: „Egy célunk van és az: a mészáros- és hentesegédeket felszabadítani a jelenlegi nyomorúságos és lealázó helyzetükből, biztosítani akarjuk gazdasági függetlenségüket és politikai szabadságukat.” A munkás részéről szerkesztő kívánunk a nagy munkához.

MOZGALOM.

A magyar petroleum-ipar r-t kőolaj-finomító gyár munkásainak sztrájkja hofejezést nyert 18 napos sztrájk után.

Tanulság az egész harcából csupán az, hogy a munkások nem voltak eléggé szervezettek és a kishitlenség már az első napokból mutatkozott. Tehát nagyon elhírtelenkedett volt az egész mozgalom.

Perszo, egyes szaktársak azt hitték, hogy a sztrájk olyan valami, mint a kenyérsütés, a lisztet héppő gyúrni, keményre tenni és megdútni. Pedig hát csak most tudják igazán, hogy sztrájkba lépni annyit jelent, mint hadat üzeni egy még erősebb ellenfélnek s ha elhibáztuk az első lövést, akkor mi magunk vagyunk meglőve.

A tanulság tehát az lett, hogy mielőtt háborúba indulnánk, fel kell kollököppen fegyverkezelnünk úgy szellemileg, mint anyagilag, értve ezt tanulással és komoly szervezkedéssel s akkor induljunk a harcba, mert nincs nehezebb, mint szervezeten munkásokkal sztrájkot nyerni.

Figyelmeztetésül mondjuk azt, mert most ugyan 10 fillér javítást nyertünk, de megjártuk a sztrájk golyóját, tanuljunk, okuljunk belőle, lépjen minden munkás a szervezetébe, ahol oktatják, tanítják és az ilyfajta ballépésektől megóvják.

Ha ismét jönne az idő és úrni az elnyomatást nem tudnák, a brutális bánásmód újra kezdődne, legyönek készek egy újabb harcra, mely győzelemre viszi az ügyüket.

Fel tehát, szervezkedjünk, mert csak egy ut áll előttünk vagy a sötétségben tévelyegve, elnyomva, kiszákmányolva lenni vagy pedig szervezkedni és — győzni.

Győzelem. A dr. Heidlberg-féle kátrány- és vegyi ipargyár munkásai februári sztrájk után a következő eredményeket érték el:

Meggyőzés. A dr. Heidlberg-féle vegyészeti gyár igazgatósága munkásai követelését elismerte és megadta:

1. A munkabér rögtön emelését 10°/₁₀₀-kal. 1907 január elsejétől pedig az 5°/₁₀₀-os hütemelést félövenként, míg a munkás 4 korona napibért el nem ér.
2. A bizalmiférfi-rendszer elismertetik.
3. A munkások szervezkedése ellen kifogást nem emel.
4. A sztrájkból kifolyólag hat hónapon belül senkit el nem bocsát.
5. Ezen meggyőzés két évig érvényes.

Dr. Heidlberg Tivadar.

Dr. Messinger József.

Perogyári Sándor, IX. ker. kapitány,

Kovács Ferenc, a vegyészeti munkások titkára, mint tanúk.

A szervezetség tehát itt is győzelmet, értékes anyagi és erkölcsi előnyöket hozott a munkásoknak.

EGYESÜLETI HIREK.

A szövetség címe: Magyarországi vegyészeti munkások szövetsége.

Központ: Budapest, IX., Soroksári-ut 108. sz.

Telefon-szám: 92—91.

Gyűlésterületi és droguista laboránsok szakszövetségének VII. Vörösmarty-utca 21, Serke-féle vendéglő.

A tagok figyelmébe. A tagsági díjak pontos befizetése minden tagnak saját érdeke. A hátrédekes tagok igyekezzenek hátrédekeikat rendezni, különben az alapszabályok értelmében törölhetnek.

Bocsánatkérés. Alulírott ezután is bocsánatot kérek munkástársaimtól azon sérelemért, melyet ellenük mint szervezett munkások ellen elkövettem. A jövőre ígérem, hogy ilyet nem teszek és a szervezetnek hű tagja leszek.

Paloga Mihály.

A Magyarországi Vegyészeti Munkások Szövetségének ügykezelési szabályzata.

Az alapszabályok 5. §-a értelmében tagja lehet a Szövetségnek minden vegyészeti gyárban és általában a vegyészeti iparban alkalmazott munkás és segédmunkás a nemre való tekintet nélkül. A 9. § a rendkívüli és rendes segélyezésről így szól: A befizetések és segélyek szabályozása a minden évi rendes közgyűlésen tárgyalandó ügyrendben határozattal meg.

Elhatározza emélfogva az 1906. évi október hó 4-én tartott első félévi rendes közgyűlés és a fenti alapszabályok értelmében elrendelet, hogy 1906 október 4-től a további intézkedésig az alanti szabályok lépjenek érvénybe:

A férfin munkások 1 korona beiratási díjat, 20 fillér könyvdíjat és 30 fillér heti járulékot fizetnek a Szövetség pénztárába.

A munkások 50 fillér beiratási díjat, 20 fillér könyvdíjat és 20 fillér heti járulékot fizetnek a Szövetség pénztárába.

A segélyezés mérvé és módja.

1. Munkanélküli tagok, kik szakadatlanul 52 hét óta tagjai a Szövetségnek és ez idő alatt a heti befizetéseket teljesítették, kaphatnak segélyt, ugymint utas- vagy munkanélküli segélyt.

a) Ha valamely tag kizárás vagy megrendszabályozás folytán lett munkanélküli, a választmány engedelmével 20 heti tagság után kaphat utas- vagy munkanélküli segélyt.

b) Remkívüli esetekben, illetőleg ha a tag vagy annak családja nagy nyomorba jut, a központi vezetőség segélyt nyújthat a Szövetség vagyonához és a tagnak a Szövetséggel szemben betartott kötelezettségéhez mérten, amely 5 koronától 10 koronáig terjedhet.

c) Más államok vegyészeti munkás szövetségének tagjai, ha a magyarországi vegyészeti munkások Szövetségével kölcsönösségi viszonyban állanak, a 9. §-ban előírt segélyben részesülnek, ha szervezetüknek 52 héten át tagjai voltak és a kijelentés napjáig fizették tagjárulékaikat, valamint rendszeren bejelentették magukat.

d) Az utassegély a központi vezetőség által meghatározott helyeken fizetetik ki, amely naponta egy koronában állapítatik meg. A tagnak csak akkor van joga utassegélyre, ha 52 héten át tagjárulékaikat rendszeren befizette és a szervezettel szemben minden kötelezettségének eleget tett és munkakinálata nincs vagy az részére nem megfelelő.

e) Az utassegély nagysága 5 koronában állapítatik meg, melynél nagyobb összeget a központi vezetőség határozata nélkül kifizetni nem szabad. Az utassegély egész évi nagysága összesen 60 korona, ennél több utassegélyt egy tag sem élvezhet.

2. Utakölt tagok, egyes tagokká lesznek és ott fizetnek járulékot, ahol az utassegélyt felveszik. Éjjeli szállást, valamint utbizgatást a munkakeresésnél ugyanott kapnak.

Munkakeresés kérdés nélkül tilos, ahol helyiesoport van s ahol az összmunkásság érdeke kívánja, esetleges bojkott vagy bérharc miatt.

Ha a munkás munkát kapott a helyiesoport székelyen vagy annak területén, úgy a körülmény nyolc nap alatt az illető helyiesoportnál szóval vagy írásban bejelentendő.

A helyiesoport a környéken nem volna, úgy a tag utazási igazolványát emé jelzéssel: „Munkába létem”, beküldi a központhoz, ahonnan a meg neki járó illetmény után küldetik, kívánatra esetleg javára írják.

4. oldal A Vegyészeti Munkás 1906

Ily tagok a Szövetség központi tagjai maradjanak vagy a legközelebbi helyi csoportba vehetők fel. A munkanélküli segélyt a helyi csoportok és szakosztályok pénztárnokai fizetik ki a helyi csoport vagy szakosztály elnökének utalványozására.

A munkanélküli segély évenként 52 héttel számítva, legfeljebb 60 napra kapható, és pedig:

Férfi tagok részére.

I. osztály.	
52 heti tagság után	6 korona.
104 " " " "	7 " "
156 " " " "	8 " "
208 " " " "	9 " "
260 " " " "	10 " "

Női tagok részére.

II. osztály.	
52 heti tagság után	3.— korona.
104 " " " "	3.50 " "
156 " " " "	4.— " "
208 " " " "	4.50 " "
260 " " " "	5.— " "

Egy évben (52 hét alatt) felveendő összes segély nem lehet nagyobb az év folyamán befizetett tagsági járulék után:

	Férfi tagok részére	Női tagok részére
52 hétre	60.— K	30.— K
104 " " " "	70.— " "	35.— " "
156 " " " "	80.— " "	40.— " "
208 " " " "	90.— " "	45.— " "
260 " " " "	100.— " "	50.— " "

Ennél többet nem tehet ki és a tag csak úgy kaphat segélyt, ha a kifizetés napjától visszazárta. 52 héten belül ez összeget teljesen meg nem merítette ki.

A munkanélküliség bekövetkeztével a munkanélküli segélyt igénylő tag köteles a helyi csoportban vagy szakosztályban a csoport vezetőség által megbízott titkárnál jelentkezni, a munkanélküliség okának megnevezésével, ama okokat is megnevezni, melyek munkába jutását lehetetlenné teszik.

Kétes esetben a gyár vagy üzem bizalmifőnökének információt szerezhető. A munkanélküliség kezdetének azon nap veendő, amelyen a tag jelentkezett. A munkanélküliségbe eső egyes napok nem fizetendők, csak az egész hetek. A munkanélküliség első hetére nem jár segély.

A katonaságtól elbocsájtottak is kaphatnak munkanélküli segélyt, ha azt bonyolításuk előtti még teljesen ki nem merítették.

A munkanélküliség ellenőrzése szempontjából minden helyi csoport vagy szakosztály vezetőségének határozatai szerint tartoznak a munkanélküli tagok tartani az ellenőrzési szabályokat.

Jogos a tag munkanélküli segélyezésére akkor, ha munkáját elfogadható indokok alapján hagyta el, ha a munkából elküldték, vagy ha igazsága védelmezésében volt kénytelen helyét elhagyni.

Ezt a körülményt igazoltatni tartozik a vele dolgozó bizalmifőnökkel.

Önkívából eredő munkanélküliségek tekintendők, ha az elbocsájtás rendetlen magaviselet, vagy büncselekmény miatt történt.

Minden tag köteles munkanélküliségét a titkárnál vagy pénztárnoknál azonnal bejelenteni, munkanaplóját és tagsági könyvét felmutatásával egyben.

Elveszti a segélyezés jogát a tag akkor, ha:

- oly helyen keres vagy vállal munkát, ahol ezt a közös érdek megtiltja;

- ha oly mellékfoglalkozást, az, vagy szakmájában kisegítést végez, amelyből heti jövedelme a munkanélküli segély összegének megfelelő;
- ha a munkanélküli tag utra megy, akkor élvezhet utassegélyt. Ha az ügyrendben körülírt segélyt még nem vette fel teljesen. Ily esetben a munkanélküli segély az utassegélyhez hozzászámíttatik.

Rendkívüli segély.

Rendkívüli segélyt csak olyanok kaphatnak, kik legalább is két éve tagjai a szövetségnek és járulékaikat ez időre megfizették.

A központi vezetőség határoz minden esetben a segélyezés fölött, a helyi csoport vagy szakosztály véleményadása után.

A véleményezésben bent kell lennie a tag családi állapotának, ama körülményeknek, melyek őt arra kényszerítik és indokoltá teszik a segély megadását.

Jogvédelmi szabályzat.

- Mindenki, aki három hónapon át tagja a szövetségnek, jogosítva van — amennyiben minden kötelezettségének eleget tett — mindazon jogesetben, amely ipari munka és bérviszonyból ered, a szövetség költségére jogvédelmet kérni.

A jogvédelem kiterjed úgy tanácsadásra, mint peres vitélre és a szükséges jogi képviselőt nyújtására.

- Minden tag, aki jogvédelmet akar és igényel, tartozik ezt a valósághoz hűven előadni. Elmondja a szövetség titkárnak az ügyét és ha a titkár a pert megvonhatónak találja, úgy a tag a szövetség által megjelölt ügyvédhez utalványt kap.

Ha az ügyvéd nem találja az ügyet megnyerhetőnek, arról a tag azonnal értesítendő és tudatandók vele ama lépések is, amely az ügy érdekében megteendőek volnának.

Az ügyvédi díjakat a szövetség viseli.

- Minden egyes per kimeneteléről a tagunk a szövetség vezetőségénél három napon belül tartozik tenni, csatlakozva a bírói végzés hozzászólásával.

A perekből eredő esetleges pénzbüntetésekért a szövetség semminemű felelősséget nem vállal.

Ha valamely per befejezte után kitűnik, hogy a tag által hamisan és helytelenül jegyzőkönyvbe mondott adatok következtében lett pervesztés, úgy a tag köteles az ezen perből származó összes költségeket maga viselni, illetve azokért szavatolni.

- Perének tartama alatt minden tagnak, ha nem dolgozik és segélyre jogosult, igénye van munkanélküli segélyezésre, ha az ügyrendben meghatározott időt betöltötte és tagjárulékaival nyolc hétnél többel nincs hátralékban.

Budapest, 1906 július hó.

A jobb sorsért mindenkinek kell küzdeni.

Szerkesztői üzenetek.

Felhívás a szaktársakhoz! Hogy a vegyészeti munkások érdekeit mindeképpen elősegítésük, kérjük, hogy a fővárosi, mint a vidéki szaktársakat, hogy írjanak körülményekről tudósításokat és küldjék be lakcímlistát a titkárságunk.

A lapunk színt kéziratok mindig fekete tintával és csak a papír egyik oldalára olvashatóan írandók. Növevény levelek nem vehetnek figyelembe. A szerkesztőség.

Minden felvilágosult munkás olvassa a Népszava napilapot.

Ismét lehet tervezni a jövőt Tiszavasváriban

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a gyógyszeripar azon kevés ágazatok közé tartozik, ahol bővül a foglalkoztatás. Erről persze egy évvel ezelőtt még másképpen vélekedtek Tiszavasváriban, amikor sokakat a munkanélküliség fenyegetett. A helyzet azonban megoldódott.

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök Veres János pénzügyminiszterrel nézte meg az üzem

Az Alkaloida tulajdonosa a kaliforniai ICN Pharmaceuticals már korábban közölte, hogy kihasználatlan kapacitás miatt tizenöt termelő gyára közül tíztől meg akar válni, így a magyar tulajdonától is, amelyből a termelését áttelepítene a fennmaradó öt gyárba. Hazánkban és spanyol egységéből a lengyelországi Polfa Rzeszowba helyezte át a késztermékek gyártását. Akkor ez azt jelentette, hogy az ICN Magyarország Rt.-nél alkalmazott hatszáz dolgozóból legalább száznegyvenet bocsátana el. Az elmúlt év végén a sajtó – Venczei Vladimírre a gyár igazgatójára hivatkozva – arról számolt be, hogy a tiszavasvári gyárhoz a jelenlegi tulajdonos olyan befektetőket keres, amely folytatná az eddigi tevékenységet, vagyis továbbra is a máktermelés, felvásárlás, valamint az ebből készült hatóanyagok és gyógyszertermékek előállítására maradna a fő profil.

Az is köztudott volt, hogy a Valeant eredetileg már 2005 elején el akarta adni a tiszavasvári gyárat. Az értékesítés indoka nem csak a többi termelőüzem kihasználatlansága volt, hanem az, hogy le akarták építeni a magyar gyár fő profilját képező alkaloid termékek előállítását is. Mindez megpecsételhetné volna a több, mint száznegyven tiszavasvári dolgozó sorsát. Akkor Jekő József a tiszavasváriak szakszervezeti bizottságának titkára csakis hivatalból lehetett optimista, hiszen túl nagy esé-

lyét senki sem látta annak, hogy valaki megvenné Európa és a világ orvosi morfin előállítás egykori fellegrárát, méghozzá úgy, hogy a profilt is megtartja.

A titkár optimizmusa azonban helyénvaló volt, mert nem csak a dolgozók nem kerültek utcára, de ha lassan is mégis fejlődésnek indult munkahelyük. Augusztusban ugyanis a SunPharma indiai gyógyszergyártó cég megvette a gyárat és ezzel megvetette lábát Európában, ahol ez az első üzeme. Jekő József elmondta, hogy már akkor azt mondták, hogy nem lesz létszámleépítés, ugyanazokat a termékeket állítják elő, amelyek gyártásának már van hagyománya a Tisza parti település üzemében. Mivel azonban új termékek gyártását is tervezi a tulajdonos, beruházásokba kezdett.

Mindez megkönnyebbülést jelentett nem csak a dolgozók, de az egész város számára, hiszen a gyár elsorvasztásával a legnagyobb munkaadó hely szűnt volna meg egy amúgy sem könnyű sorsú térség városában. A SunPharma azonban meg-

Tovább él a patinás cég

Az Alkaloidát, a mai ICN elődjét Kabay János gyógyszerész alapította 1927-ben morfin előállítására, amelyet máknövényből nyertek ki. A morfin ipari előállítása szerte a világon máig is az ő szabadalmának lényegére épül. A mindvégig alapvetően e tevékenységet végző céget 1996-ban vásárolta meg az ICN, és nálunk alapított cége az ICN Magyarország Rt. is ezt a tevékenységet folytatta. Fő profilja a morfin, morfin- és kodeinszármazékok és pszichotróp anyagok előállítása. E termékek kizárólagos gyártója Magyarországon, de a világon is azon kevés cégek közé tartozik, amely ilyen anyagokat termel. A világ orvosi célra előállított morfin mennyiségének tíz, az európai igényeknek pedig harminc százalékát állítják elő Tiszavasváriban.

kezdte az épületek felújítását, sőt átmenetileg növelte a létszámot, hogy fellendítse a termelést arra az időre, amikor majd az átépítések miatt kénytelen lesz csökkenteni a gyártó kapacitást.

Az ott dolgozók bár bizakodtak, akkor nyugodhattak meg igazán, amikor decemberben Gyurcsány Ferenc miniszterelnök oldalán Veres János pénzügyminiszterrel és a helybeliek országgyűlési képviselőjével, Juhász Ferenc honvédelmi miniszterrel meglátogatta az indiai cég által megvásárolt gyárat.

Jekő József elmondta, hogy most bértárgyalásokat folytatnak a tulajdonossal, ami eredménytől függetlenül jól eső érzés. Ez ugyanis azt jelenti, hogy van munkájuk, a gyár üzemel és Tiszavasváriban ismét lehet tervezni a jövőt.

VEGYIPARI DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége

Felelős kiadó: Paszternák György

Szerkesztő a szerkesztőbizottság

ISSN-0230-2934

Nem akarom elfelejteni, milyen volt a gép mellett

Kicsit visszavettem a tempóból

Ahogy egyre nagyobb lett a szám, egyre jobban csíptem a főnökök szemét, úgy lettem egyre népszerűbb a dolgozók körében – foglalta össze szakszervezeti karrierje lényegét Radics Gábor, akit a gumiipar ágazati küldöttgyűlésén megválasztottak a szakágazat alelnökévé. A fiatal ember kétségkívül nem az a fajta hallgatag típus, aki a cégvezetésnek ne merné elmondani a dolgozók véleményét, vagy ne harcolna kitartóan céljaikért. Saját bevallása szerint is olykor fejjel megy a falnak, de ezen sürgősen változtatni akar, mert sok esetben nem biztos, hogy ez a helyes taktika.

– **Mi a helyes taktika?**

– Eddig leginkább csak hangosan mondtuk, hogy mit szeretnénk, mi az elképzelésünk. Csak ordítottunk, hogy minél többet kiharcoljunk. Ez a módszer akár eredményes is lehet, de hosszú távon nem biztos, hogy helyes. Ha az ember kicsit tisztában van a világgazdasági folyamatokkal, más cégek és dolgozók helyzetével, lehet, hogy ésszerűbben próbálja érvényesíteni a dolgozók érdekeit.

– **Ne szaladjunk előre. Hogyan lesz valaki ágazati alelnök?**

– Én még annak idején, a Taurushoz léptem be, 1996. október 1-én, vagyis pontosan öt napot még dolgoztam a Taurusnál. Aztán a Phoenix csoporté lett a cég, ahol szinte mindent csináltam, dolgoztam szinte az összes gépen, aztán egy rövid ideig még műszakvezető is voltam. De tényleg csak néhány napig, aztán láttam, hogy ez nem nekem való. Inkább az érdekvédelemben kezdtem mozgolódní. Az üzemi tanácsban, a munkavédelmi bizottságban, a szakszervezetben, míg végül főbizalmi lettem.

– **Mi kell ahhoz, hogy valaki az érdekvédelmi területre sodródjon. Együttérzés? Az átlagosnál nagyobb igazságérzet? Vagy egyszerűen csak valahol le kell vezetni az energiákat?**

– Biztosan mindegyik. De inkább olyanak kell lenni, aki nem hagyja magát és az elképzeléseit megpróbálja megvalósítani, az érdekeit pedig érvényesíteni. Ha pedig ez az érdekek egybeesik a közösség érdekével, akkor már lehet vállalni szakszervezeti funkciót. Én például sokat foglalkoztam munkajoggal, örökké a munka tör-

vénykönyvét bújom. Aztán 2004 márciusában az szb titkár nyugdíjba vonult és megválasztottak a helyi szakszervezet vezetőjének. Azóta függetleníttként dolgozom.

– **Most új tulajdonost kapott a cég. A Continentál megjelenésével végre letisztult a helyzet?**

– Most úgy tűnik, hogy igen. Szerintem minden okunk megvan arra, hogy bizakodjunk. Augusztus végén volt itt egy kihelyezett igazgató tanácsi ülés, ahol a világ összes continentálos hevedergyártó cég képviseltette magát. A felügyelő bizottság elnöke akkor elmondta, hogy a középtávú stratégiai cél az, hogy egy amolyan referencia céget hozzanak itt létre. A cég központja egyébként Hannoverben van, de Németországban – Kölnben és Hamburgban – be akarják fejezni a termelést, bezárják az üzemeket. Úgy tűnik tehát, hogy ránk

nagyobb feladat hárul, és ez azt jelenti, hogy lesz munka. Szeged akár regionális központtá is alakulhat.

– **Ez így túl szép. Az manapság már elég ritka, hogy valami egycsapásra jóra, de legalább is jobbra forduljon. Mindennek van ára.**

– Persze szeretnének változásokat. Az a feltételük, hogy a gépek száz százalékos kihasználtsággal dolgozzanak, tehát folyamatos üzemben kell dolgozni. Ez persze sok dolgozónak nem tetszik, ami bizonyos szempontból érthető. Ha viszont folyamatos üzem lesz, akkor hoznak ide beruházást, ami hosszú távon korrekt ajánlat. Erősödik a cég, biztosabbá válik a munkahely.

– **És mi van a rövid távval?**

– Ami pluszt kértünk, azt csípőből megadták. Kikérték a véleményünket a munkaidő kihasználásában is. A pénzünk tehát több lesz, de természetesen

szóba került a bérfelzárkóztatás is. Azt mondták, hogy pontosan tudják: a minőségi munkáért, a több munkáért több bér jár. Nincsenek illúzióink, de bízunk benne, hogy nem lesz hosszú forró ős. Már ami a bértárgyalásokat illeti.

– **Tegyük fel, hogy a tulajdonos valóban korrekt és értékelni a szegediek munkáját. Ilyen esetben hogyan változik a szakszervezet stratégiája?**

– Én már korábban is „visszavettem” a tempómból. Rájöttem, hogy nem hangerővel kell meggyőzni a másik felet. Csak olyan dolgokkal kell foglalkozni, amelyek megalapozottak. Tehát tisztában kell lenni a cég helyzetével, mert nekünk is hosszabb távon kell gondolkodnunk. Ha azt akarjuk, hogy a munkahelyünk biztosan megmaradjon és még a véleményünket is meghallgatják, komolyan vesznek bennünket és partnereknek tekintenek, akkor nekünk sem kell bekeményítenünk. Márpedig eddig úgy tűnik, hogy partnerként kezelnek. Mindenről tájékoztattak, kikérték a véleményünket, és nem parancsot adtak, hanem javasoltak. Ha az így marad, akkor remélem nem lesznek nagy csatáink.

– **Most már Radics Gábor nem csak a cége dolgozóióért, de egy egész ágazatért is felel valamilyen szinten.**

– A gumiiparban 1800 szakszervezeti tag van, a szervezetség pedig 50-60 százalékos. Nem mindegy tehát, hogy hogyan dolgozunk, mert sokak egzisztenciája, megélhetése függ attól, hogy mi mit teszünk. Egy biztos! Én nem akarom elfelejteni, hogy milyen volt éjszakaiként a gép mellett.

Vegyipari cégekre is számítanak a borsodiak

Immár négy kelet-magyarországi város diákjai jutnak támogatáshoz a Nyíló Világ tehetséggondozó program jóvoltából. Ha az önkormányzatnak sikerül megnyernie olyan a térségben működő és prosperáló multikat, mint az ott működő vegyipari cégek, úgy a tehetséggondozás kiterjeszhető lenne a sok sebből vérző, hátrányos helyzetű térségben. A GE Hungary Rt. 487 ezer dollárt szánt erre a célra, amit Borsod megye önkormányzata hatmillió forinttal megtoldott, és szorgalmazza a kiterjesztését.

A szálak a kilencvenes évek végére, a General Electric ózdi beruházására vezethetők vissza. Az első kurzus 2002 márciusában indult, ahol két évfolyamon 32 ózdi diák tehetett szert a tananyagot kiegészítő ismeretekre és nyolc pedagógus kapott lehetőséget tudásának bővítésére. Ózd után 2004-től a GE két másik gyárának városára, Kisvárdára és Hajdúböszörményre is kiterjesztették a programot a jól tanuló középiskolások számára. A nekik juttatott 200 ezer dollárból 62 diák és 12 angol szakos tanár kapcsolódhatott a programba.

A napokban ünnepelte alapításának hatvanadik évfordulóját az ózdi gimnázium, ahol bejelentették a tehetséggondozó program folytatását. A 2005–2007 között zajló program legújabb fejezetében már nemcsak a gimnázium tanulói, hanem mindhárom ózdi, sőt a putnoki középiskola diákjai is élhetnek a felkínált lehetőséggel, fejleszthetik angolnyelv-tudásukat. Erre újabban 72 tanulónak és 15 pedagógusnak nyílik lehetősége. A résztvevők ezen kívül betekinhetnek a magas szintű üzleti élet mindennapjaiba.

A Borsod megyei önkormányzat vezetői ugyanakkor elhatározták, a tehetséggondozó program kiterjesztését. Egyelőre Kazincbarcikán és Tiszaujvárosban keresték meg a nagy vegyipari cégek vezetőit, kérve támogatásukat a helybeli középiskolásoknak a Nyíló Világ programba történő bevonására. A tervek szerint itt nem áll meg a szervezés, mert újabb bázisintézmények létrehozásán gondolkodnak, amelyek a leszakadt régiókban tanuló diákok felzárkóztatását szolgálják. Ez természetesen a cégeket is szolgálná, hiszen így hosszú távon is számíthatnának képzett munkaerőre.

Bridgestone Tatabányán

Elkészült a japán Bridgestone cég a tatabányai ipari parkba tervezett gumibroncsgyárának környezeti hatásvizsgálata. A Bridgestone új üzeme személyautókra és kisteherautókra gyárt majd nagy teljesítményű, speciális minőségű, radiál gumibroncsokat. A japán cég termelőüzemének építési költsége eléri az 50 milliárd forintot. A gumibroncsgyárban olyan fejlett technológiát alkalmaznak majd, amelyet nemrég kísérleteztek ki. Egyelőre nem lehet tudni, hogy a tervezett üzem hány embernek ad majd munkát, az azonban biztos, hogy jelentősen enyhítheti majd a térség foglalkoztatási gondjait.

Lengyel gyárat vett a Borsodchem

Lengyelországi gyárat vásárolt nem-régiben a Borsodchem Rt. – tudtuk meg Fábiánné Czagány Katalintól, a társaság kommunikációért felelős vezetőjétől. A Petrochemia-Blachownia SA százszázalékos tulajdonrészének megvásárlásáról szóló szerződést már aláírták, az üzletet azonban még jóvá kell hagynia a lengyel versenyhivatalnak is. A vételárat üzleti titokként kezelte a társaság.

A most megvásárolt gyár benzolt és toluolt állít elő, ami a Borsodchem fő termékei között számon tartott – a különböző poliuretán habok alapanyagául szolgáló – MDI és TDI előállításához szükséges. A 25 millió zloty alaptőkéjű, évente 75 millió dolláros forgalmat lebonyolító, kétszáz főt foglalkoztató lengyel gyár integrálásával a Borsodchem újabb lépést tett a beszállítóktól való függőség megszüntetéséért.

Újabb kétszáz munkahely Fehérváron

Hetvenmillió eurós, azaz mintegy 17,5 milliárd forintos beruházásra készül 2007 végéig az Alcoa-Köfém Kft. a székesfehérvári üzemében. Ezzel.

Mivel új üzletág települ Fehérvárra és további két meglévő üzem korszerűsítését és bővítését tervezik csaknem kétszáz új munkahely jön létre a térségben. A menedzsment 2008-tól 20-25 százalékos bevételnövekedésre számít. Az amerikai Alcoa, jelenleg három magyarországi üzemében – Székesfehérváron, Mórton és Nemesvámoson – összesen 5500 dolgozót foglalkoztat, a beruházás végén pedig újabb, csaknem 200 alkalmazott felvételét tervezi.

A mostani hetvenmillió eurós beruházás három területet érint – nyilatkozta nemrégiben a Népszabadságnak Forgó Béla. – A fejlesztés egyik eleme, hogy az Alcoa-Köfém Kft. egy újabb üzletággal bővül: repülőgéphajtóművekhez és ipari gázturbinákhoz való szuperötvözetekből készülő öntvényeket fogunk megmunkálni. Talán ennél is nagyobb súlyú változást jelent a hengerművünk korszerűsítése és kapacitásbővítése, amelynek eredményeként az eddiginél vékonyabb és könnyebben forrasztható alumínium hőcserélő lemezeket gyártunk majd személyautók légkondicionáló berendezéseire. A harmadik fejlesztést a keréktárcsagyártásban hajtjuk

vége: bevezetünk egy új felületkezelési eljárást. Ezek a fejlesztések viszont infrastruktúrális beruházásokat is igényelnek, így növelnünk kell az öntödei kapacitásunkat, bővítenünk kell az energiaközpontunkat, valamint a megnövekedő kamionforgalom miatt ki kell alakítanunk egy új teherbejáratot is.

A fehérvári cég a fejlesztések végrehajtásához vissza nem térítendő állami támogatást is kapott, ennek mértékét a gazdasági tárca a későbbiekben hozza nyilvánosságra. Forgó Béla kérdésünkre elmondta, hogy a beruházás várhatóan három év alatt térül meg. A vezérigazgatótól megtudtuk: az Alcoa-Köfém Kft. – amelynek dolgozói létszáma évek óta változatlan – csupán öt százalékban foglalkoztat kölcsönzött munkaerőt, ráadásul a 2007 végéig létesítendő új munkahelyeket is saját alkalmazottakkal kívánják feltölteni.

Mivel az Alcoa nem közvetlen fogyasztási cikket gyárt, ráadásul termékeinek 90 százaléka exportra kerül, így a cég neve országosan talán kevésbé ismert. Fejér megyében más a helyzet, ami egyrészt az 5500 dolgozónak és családtagjaiknak köszönhető, valamint az Alcoa Alapítvány elmúlt 12 évi tevékenységének. Az USA-ban bejegyzett alapítvány független a termelőegységektől, fő feladata a különböző nonprofit szervezetek és intézmények támogatása.

SPORT A CENTENÁRIUM JEGYÉBEN

A tekecsarnokban, a sakkasztalnál, a foci pályán vagy éppen egy kirándulás pihenőjén, ha rövid időre is, de meg lehet fedezni a mindennapi gondokról, a munka egyhangúságáról és az esetleges bosszantó konfliktusokról. Akik pontosan tudják és ismerik a rendezvények hangulatát, azok vetnek részt a tavalyi sporteseményekben, amelyeket Szabó Béla a VDSZ sportfelelőse összegzett a legutóbbi elnökségi ülésen.

Tavaly a tervezett sportrendezvények többségét sikerült megtartani. Pontosabban, csupán egyetlen volt, amely elmaradt, hiszen a Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezetnek nem sikerült a tervek szerint megrendeznie az 5. Vegyipari Sportnapot.

A többi rendezvény sikeres volt. Ehhez hozzájárult a lebonyolítást vállaló szakszervezeti bizottságokkal és a vállalati sportvezetőkkel való zökkenőmentes együttműködés.

TÚRA

Tavaly 30. alkalommal kerekedtek fel a résztvevők a 2005. február 26-án rendezett GALAMBOS MÁRTON emléktúrára, amelyen csaknem százan, közöttük 28-30 gyermek vett részt. A túra helyszíne ezúttal is a Gödöllői dombvidék volt, ahol a résztvevők jókedvően teljesítették a mintegy 10 km-es gyalogtúrát.

Természetesen 2006-ban is a Gödöllői dombvidéken megtartandó túra nyitja majd meg a vegyipari sportrendezvények sorát. A túra útvonala persze változik, de az időpontja, mint mindig: február utolsó szombatja.

SAKK

2005-ben az EGIS Rt Vegyész Szakszervezeti és Sportegyesületi (Budapest) vezetése bonyolította le a 20. Vegyipari Sakk Kupaversenyt, négy vállalat hat csapata részvételével. A verseny helyszíne most is az EGIS Rt. klubháza volt. Az EGIS SE. legaktívabb tagjai kiváló munkájának köszönhetően a lebonyolítás sikeres volt.

Előzetes tájékoztatás szerint 2006-ban ismét ugyanott, azaz az EGIS Rt. klubházában rendezték meg a Kupaversenyt, de a kiírás elkészítésére és az előkészületekre a Richter Gedeon Rt. (Budapest), a FABULON Sportklub és a TEVA Rt. Debrecen Sportegyesületének aktivistái vállalkoztak. Természetesen a végleges időpontról később döntenek.

TEKE

2005. augusztus 12–15. között Székesfehérvárott, a KÖFÉM SC. négysávos tekecsarnokában bonyolítottuk le a 37. Vegyipari Teke Kupaversenyt. A száznegyven sportoló, köztük negyven nő indulása új részvételi csúcst jelentett! A verseny rendkívül sikeres volt, de bebizonyosodott az is, hogy ilyen létszám mellett másként kell szervezni a tornát és a feltételeket is ehhez kell igazítani. Kivétel nélkül minden résztvevő hiányolta az egyéni döntőket. Ennek lebonyolításához hatsávos, vagy egy négysávos és egy kétsávos pályát kellene igénybe venni.

2006-ban nagy sikerre számíthat a 38. Vegyipari Szabadidősport Teke Kupaverseny is, amelynek lebonyolítására – igaz még csak szóban – ketten is jelentkeztek. Elsőként az ONIX Magyarország Kft (Do-

rog) a Richter Gedeon Rt. Dorogi Gyáregységével közösen vállalta, hogy a Sárissápi Bányász SE. négysávos és a Dorogi SE kétsávos pályáján bonyolítaná le ezt a versenyt. Vállalták, hogy a két helyszín közötti közlekedést kis busz beállításával biztosítani fogják.

A másik szóbeli jelentkező két pétfürdői cég a Huntsmann Rt. és a Nitrogénművek Rt. volt. Mint ismeretes, Pétfürdőn egy négysávos és egy kétsávos pálya állna majd a versenyzők rendelkezésére. Így mindkét helyszínen lehetővé válna az egyéni döntők rendezése is.

TÁBOROZÁS

Tavaly is Szentesen táboroztak a vegyipari természetbarátok. A város központjában levő strand területén – ahol minden létesítményt, így a medencéket és csúszdákat is ingyen lehetett használni – a rendkívül esős, viharos időjárás miatt csak mintegy hatvan természetbarát élt a táborozási lehetőséggel.

2006-ban már a 31. táborozást szervezik, és ha az anyagiak a tavalyihoz hasonlóan, kedvezően alakulnak, ismét Szentés lesz a találkozó színhelye. Erről azonban csak később várható végleges döntés, de remélhetőleg az időjárás kegyeibe fogadja a vegyipari természetbarát családokat.

SPORTTALÁLKOZÓ

2005-ben elmaradt a Vegyipari Szakszervezetek Vegyész Szakági Szövetsége Sporttalálkozója. Az idén remélhetőleg lesz olyan vállalkozó szellemű vállalat vagy egyesület, amely önállóan, vagy több cég és szervezet összefogásával hajlandó lesz megszervezni és lebonyolítani az ötödik találkozót.

2006. évi SPORTNAPTÁR

Sorszám	Verseny megnevezése	Időpont	Helyszín	Rendezők	Költségelőirányzat		
					Pályázat	VDSZ Ezer forintban	Összes
1.	30. GALAMBOS MÁRTON Emléktúra	02. 25.	Gödöllői Dombvidék	EVM – Chinoin – VDSZ	***	***	***
2.	21. Vegyipari Sakk Kupaverseny	10. hó	Budapest EGIS Klubház	TEVA és RG.Rt. Bp Szaksz.-VDSZ	***	80	80
3.	38. Vegyipari Szabadidősport Teke Kupaverseny	08. hó	Későbbi Kijelölés	Későbbi döntés szerint -VDSZ	***	180	180
4.	31. Vegyipari Természetbarát Tábor	08. hó	Későbbi jelölik ki.	Chinoin SC.- VDSZ	150	180	330
5.	5. Vegyipari Sportnap (Vegyész Szakágazat szervezi)	08. hó	Későbbi Kijelölés	Későbbi Kijelölés – VDSZ	***	130	130
6.	Vegyipari természetbarát vezetők, aktívák túrája	09. hó	Későbbi Kijelölés	Chinoin SC.- VDSZ	***	80	80
7.	Alkaloida Kispályás Focibajnokság		Tiszavasvári	Alkaloida-VDSZ	***	80	***
				Összesen	150	730	800

Összeállította: Szabó Béla sportfelelős
Jóváhagyta a VDSZ Elnöksége ülésén.

MÁS - KOR

VII. 1. szám 2006. január A 100 éves VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

Tisztelt Olvasó!

Legutóbbi megjelenésünk óta nagyon sok minden történt.

A VDSZ 32. kongresszusa új lehetőséget teremtett a fiatalok érvényesülésére a szakszervezetünkön belül. Az alelnöki poszt újra betöltésre került (amit már az előző kongresszuson akartunk!). A VDSZ Elnökségébe 3, 40 év alatti fiatal került és megújult a VDSZ ifjúsági bizottsága is.

A felsorolt fejlemények reményt adhatnak, hogy a szakszervezetünkön belül meg tud kapaszkodni egy új fiatal generáció. Azt is el kell ismerni, hogy ezzel párhuzamosan, néhány eddig aktív, a szakszervezetet fontosnak tartó, az ifjúsági munkában résztvevő fiatal kolléga kikerült a VDSZ-ből. Hogy miért? Ezt tőlük kell megkérdezni. Mi csak megköszönhetjük eddigi munkájukat és sok sikert kívánhatunk. Tudjuk, hogy milyen helyzetbe kerülnek azok a fiatalok, akik felvállalják szakszervezeti tevékenységüket, amelyet nem mindig néznek jó szemmel. Tudjuk, hogy a szakszervezet nem elég határozott az ellentmondásos helyzetekben, ami nem minden esetben pozitív. Ezen változtatni kell!!

2006. a szakszervezetünk életében kiemelkedő év lesz, nem csak a parlamenti választások miatt, hanem a VDSZ megalapításának 100. évfordulója alkalmából. A Centenárium jó alkalmat adhat a szakszervezet mozgalmi jellegének erősítésére is. Az első ilyen alkalom a Galambos emléktúra lesz 2006. február 25-én. Szeretnénk, ha minél többen családostul megtennék a közel 10 km-es túrát.

De ez csak a kezdet! A Nyugdíjas Tagozattal közösen több megmozdulást, akciót, megjelenést tervezünk ebben az évben, amelyről természetesen be fogunk számolni a MÁS-KOR hasábjain. Szeretnénk, ha ez az év méltó fejezet lenne a VDSZ történetében. Ebben segíteni fogunk a 100. évfordulót szervezőknek, a helyi szakszervezeti bizottságoknak. Minden javaslatot meg fogunk vitatni, és ha mi is jónak tartjuk támogatni fogjuk. De ez az év a megoldandó feladatok éve is. Az egyre csökkenő munkavállalói létszám, a vegyipart érintő szabályok bevezetése, a munkáltatók és tulajdonosok által szított, az érdekvédelem elleni hangulat jelei, azt sejtetik, hogy nem csak a centenárium jelent szakszervezetünk számára kihívást.

A kongresszuson Pálvölgyi Richárd jól összefoglalta, hogy melyek azok a pontok, amelyeknek meg kell lennie a szakszervezetünk programjában. A program kész, az év elkezdődött, most rajtunk a sor. Ehhez kívánunk sok energiát.

VDSZ Ifjúsági Bizottsága

Megújult a VDSZ Ifjúsági Bizottsága

A VDSZ 32. kongresszusa előtt megalakult az Ifjúsági Tagozat vezető testülete. A bizottság összetétele jelentősen változott. A bizottság néhány tagja elérte a korhatár felső határát és ezért nem tud résztvenni a munkánkban, de segítségükre mindig számítani fogunk. Van olyan volt bizottsági tag is aki munkáltatói feladatokat kapott, és emiatt kellett a bizottságot elhagyni. Az új bizottság tagjai:

Móczár Krisztina (Gyógyszeripar – Richter Gedeon Rt.)

Göncz Tibor (Vegyipar – Zoltek Rt.)

Kovács Ákos (Gázipar – Tigáz Rt.)

Pagács János (Papíripar – Halaspack Rt.)

Pálvölgyi Richárd (Gumiipar – Michelin Hungaria Kft.)

A VDSZ Ifjúsági Tagozatának elnöke Pálvölgyi Richárd lett.

Gratulálunk és sok sikert kívánunk!

Pálvölgyi Richárd

MÁS-KOR VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja

Szerkeszti:

a VDSZ Ifjúsági Bizottsága

Főszerkesztő: nincs

Főszerkesztő-helyettes: nincs

Kiadja: VDSZ Országos Iroda

A szerkesztőség címe:

H-1068 Budapest Benczúr u. 45.

e-mail: mail@vdsz.hu

WEB: www.vdsz.hu

Megjelenik

a Vegyipari Dolgozó rendszeres mellékleteként

Terjeszti a VDSZ tagszervezeteinek ifjúsági aktivistái

Reméljük kiadványunk elnyerte tetszésed. Írd meg véleményed, hogy a következő jobb legyen.

EZ + AZ

ECC konferencia Ausztriában

Már előző lapszámunkban jeleztük, hogy beszámolunk az Európai Vegyész Szakszervezetek Ifjúsági Klubjának (ECC) idei konferenciájáról

Az idei konferencián, melyet Hafnerseben tartottak a VDSZ Ifjúsági Tagozatát Móczár Krisztina, az ifjúsági bizottság Gyógyszeripari Szakági Szövetség képviselője és Székely Tamás a tagozat elnöke képviselte.

Az idei találkozó fő témája a szakképzés és a szakszervezeti tisztségviselők képzése volt. Összehasonlításra került az egyes országok, közép- és felsőfokú iskolarendszere, valamint a szakszervezeti jelenlét a szakképzésben. Németországban és Ausztriában duális szakképzési rendszer van, ami azt jelenti, hogy a szakmunkások képzése az üzemekben zajlik munkáltatói finanszírozás mellett. Szlovéniában, Szlovákiában, Lengyelországban és Magyaror-

szágon hasonlóan, az iskolákban történik a szakmunkásképzés és az előírt szakmai gyakorlatokat végzik a tanulók a szakmaspecifikus üzemekben. Ezért ezekben az országokban a szakszervezetek, sokkal nehezebben tudnak a fiatalok körében tevékenykedni.

Németországban és Ausztriában a duálképzésre épül a fiatalok szakszervezeti képzése is, mert az üzemekben saját érdekvégyekkel rendelkeznek, amelyet szakmailag az ágazati szakszervezetek segítenek. Így Ausztriában és Németországban is a fiatalok 18 éves kortól már találkozhatnak a szakszervezetekkel, sőt számukra külön képzéseket is tartanak. A német vegyész szakszervezet 3 saját oktatóközpontjában, míg az osztrák szakszervezet az Osztrák Szakszervezeti Szövetség (ÖGB) oktatóbázisaiban képi a fiatal és felnőtt tisztségviselőit.

Szlovákiában a Szlovák Szakszervezeti Szövetség (KOZ) saját iskolájában képzik a szakszervezeti tagokat és tisztségviselőket. Egyre kevesebb a saját képzés, és inkább más szervezetekkel közösen szerveznek egy-egy témában oktatást.

Lengyelországban nagyon kevés pénz áll rendelkezésre, hogy a fiatalokat oktas-

sák, csak a Solidarnosc központi szervezetei biztosítanak képzési lehetőségeket a fiatal tisztségviselők számára.

Szlovéniában nem megoldott a tisztségviselők közös képzése, inkább a vállalati szakszervezetek szervezésében történik az oktatás. Egy-egy adott témában kerül közös szervezésű képzés, de ekkor a Szlovén Szakszervezeti Szövetség is bekapcsolódik.

A szakképzéshez kapcsolódóan a konferencia résztvevői ellátogattak az Osztrák Szakszervezeti Szövetség (ÖGB) által finanszírozott és működtetett szakképző intézetbe. Igen Tisztelt Olvasó, a szakszervezet üzemelteti ezt a gépipari technikumot, ahol évente 78 főt képeznek 4 éves időtartamban. A tanulók kollégiumi elhelyezést kapnak, és a felvételi szempontokban a szülők szakszervezeti tagsága is szerepel. A legjobb reklám és a legjobb befektetés a szakszervezet számára – mondja az iskola igazgatója. Elismerve, hogy a partner vállalatok, akik a gyakorlati képzésben is segítenek, nagyon sok mindenben (főleg eszközökkel) támogatják az intézményt.

A konferencia résztvevői megállapodtak abban, hogy ismételten az Európai Bányaiipari, Vegyipari és Energiaipari Szakszervezeti Szövetséghez (EMCEF) fordul. Érthetetlen ugyanis, hogy a szakszervezeti szövetség az ECC megalakulásának 5 éve alatt - többszöri kérésre ellenére – nem volt hajlandó semmiféle együttműködésre. Az ECC eddigi rendezvényeit a nemzeti vegyész szakszervezetek, illetve pályázatok finanszírozták. Ma már egy jól működő internetes weboldal (www.ecc.li) is elérhető, ahol a célok mellett a közös munkák eredményei is olvashatók. Robert Wittek az Osztrák Vegyipari Szakszervezet (GdC) szakértője, készített egy videóklipet az eddigi rendezvényekről. (a klip letölthető a www.vdsz.hu Ifjúsági Tagozat részen). Még az idén elkészül, angolul, németül, szlovákul, magyarul az a kiadvány amely az ECC munkáját céljait mutatja be. A kiadványt Európai Unió támogatással fogják kiadni.

2006-ban a Szlovák Vegyész Szakszervezet (OZCH SR) szervezi az ECC ülését. Márciusban az előkészítő bizottság ülés lesz, és várhatóan októberben a tartja éves találkozóját.

